

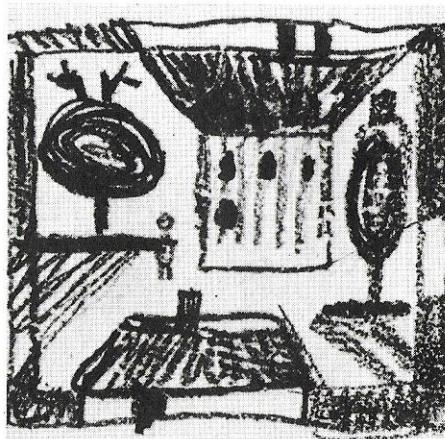
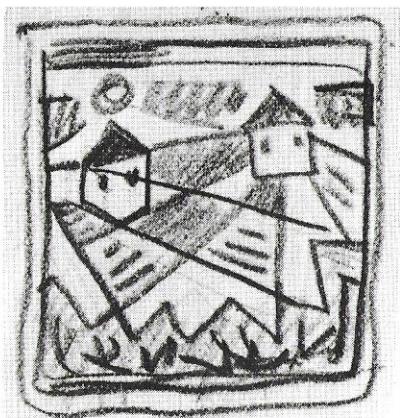
kam odešly laně

ALBATROS

JAN SKÁCEL

JOSEF ČAPEK

JOSEF ČAPEK KRESLÍ PRO DĚTI

*Maloval motýlimi křídly
a sojčím pírkem, zrovna tak,
jako se včela vrací k úlu
a nad rybníkem letí pták.*

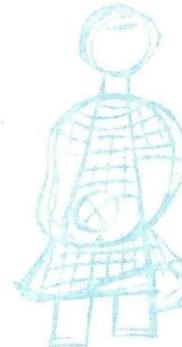
*Na stromy myšel, všechna hnízda,
na brambořiště, z kterých dým
k tichému nebi zvolna stoupá,
na jaro, léto, na podzim.*

*A nezahálel ani v zimě,
a jak přísluší malíři,
rozpouštěl krásné vločky sněhu
na malovaném talíři.*

*Rád poslouchal, co říká vítr,
a ze studánek vodu pil
a pak to všechno s čistým srdcem
na bílý papír nakreslil.*

JAN
SKÁCEL
JOSEF
ČAPEK

KAM ODEŠLY LANĚ

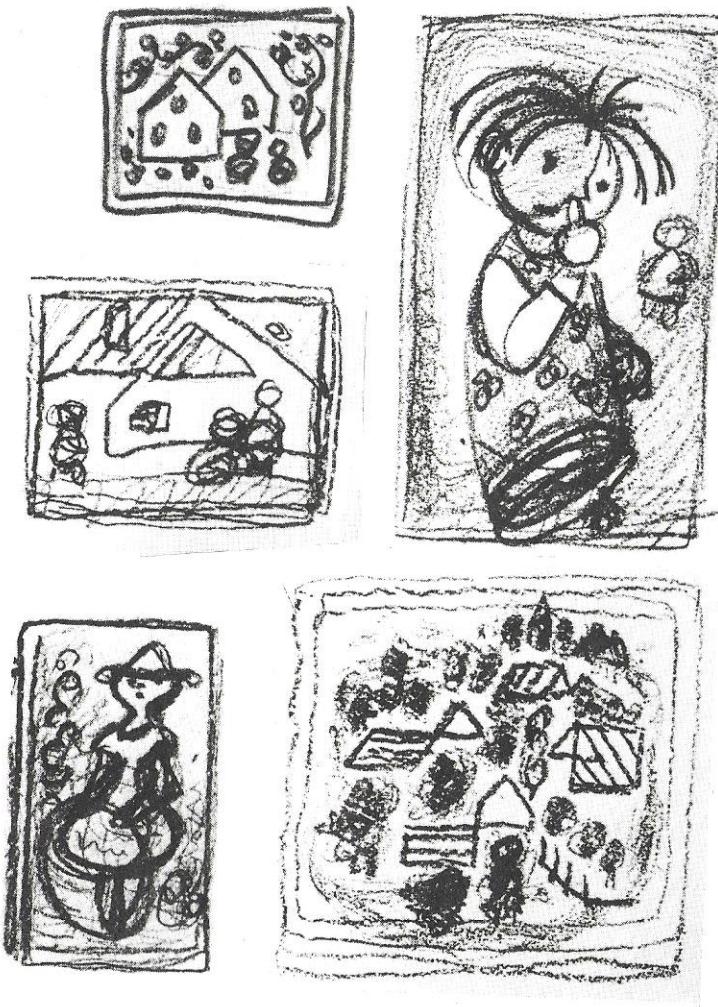

Albatros Praha

KDE JE HAD

Tady na obrázku máte
stromy, míč a slunce zlaté,
zlaté listí na zem padá,
nikde nespatříte hada,
kdyby se tu někde schoval,
malíř by ho namaloval.

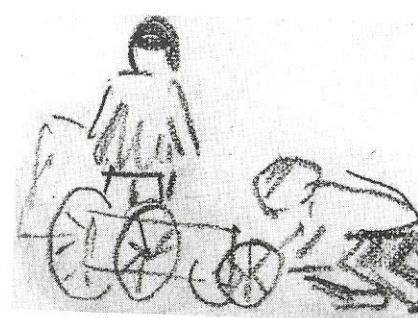

MODRÁ DĚDINA

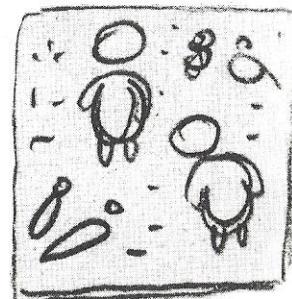
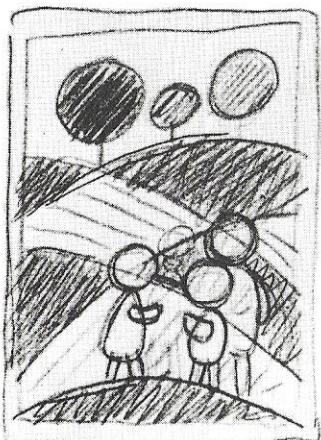
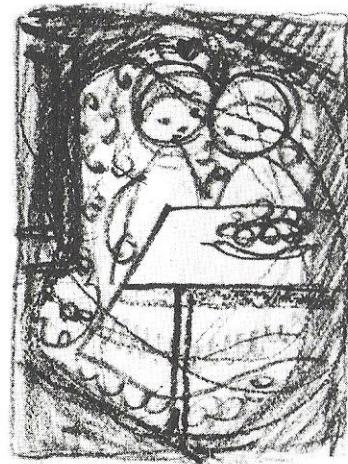
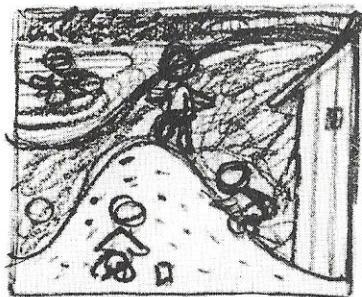
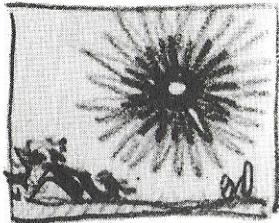
V té vesnici je všechno modré
a je to pravda, žádná lež:
vozíček modrý v modré trávě
a u kostela modrá věž.

Okolo domů modré ploty
a za dědinou modrý lán,
nad ním se v modré výši vznáší
docela modrý eroplán.

CO MÁ SLUNCE V LÉTĚ NA PRÁCI

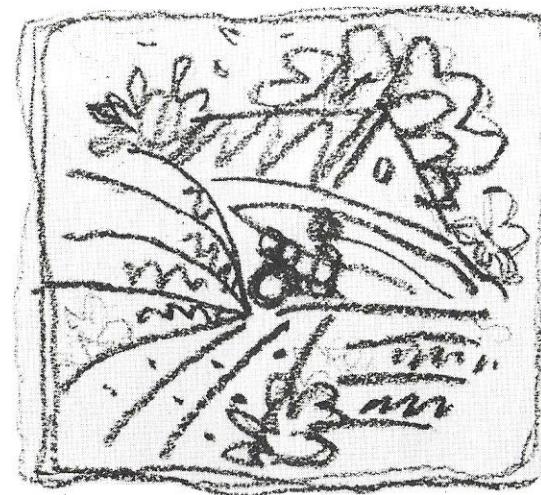
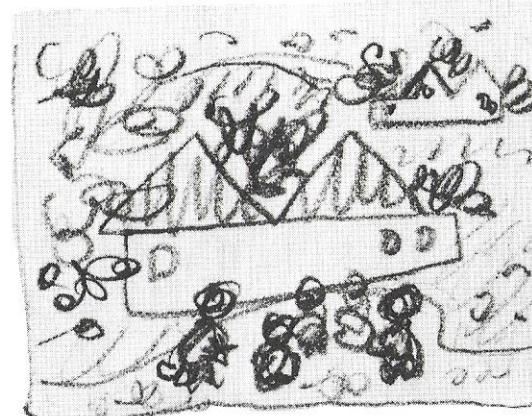
V kbelíčku ticho
jako v tůňce
a dvě jablíčka
na jablůnce

čekají, až je
vítr shodí,
po nebi zatím
slunce chodí

a nebe je jak
velká louka,
z té louky na nás
slunce kouká,

a že je bláto,
pilně svítí
na jabloň, kbelí-
ček i kvítí:

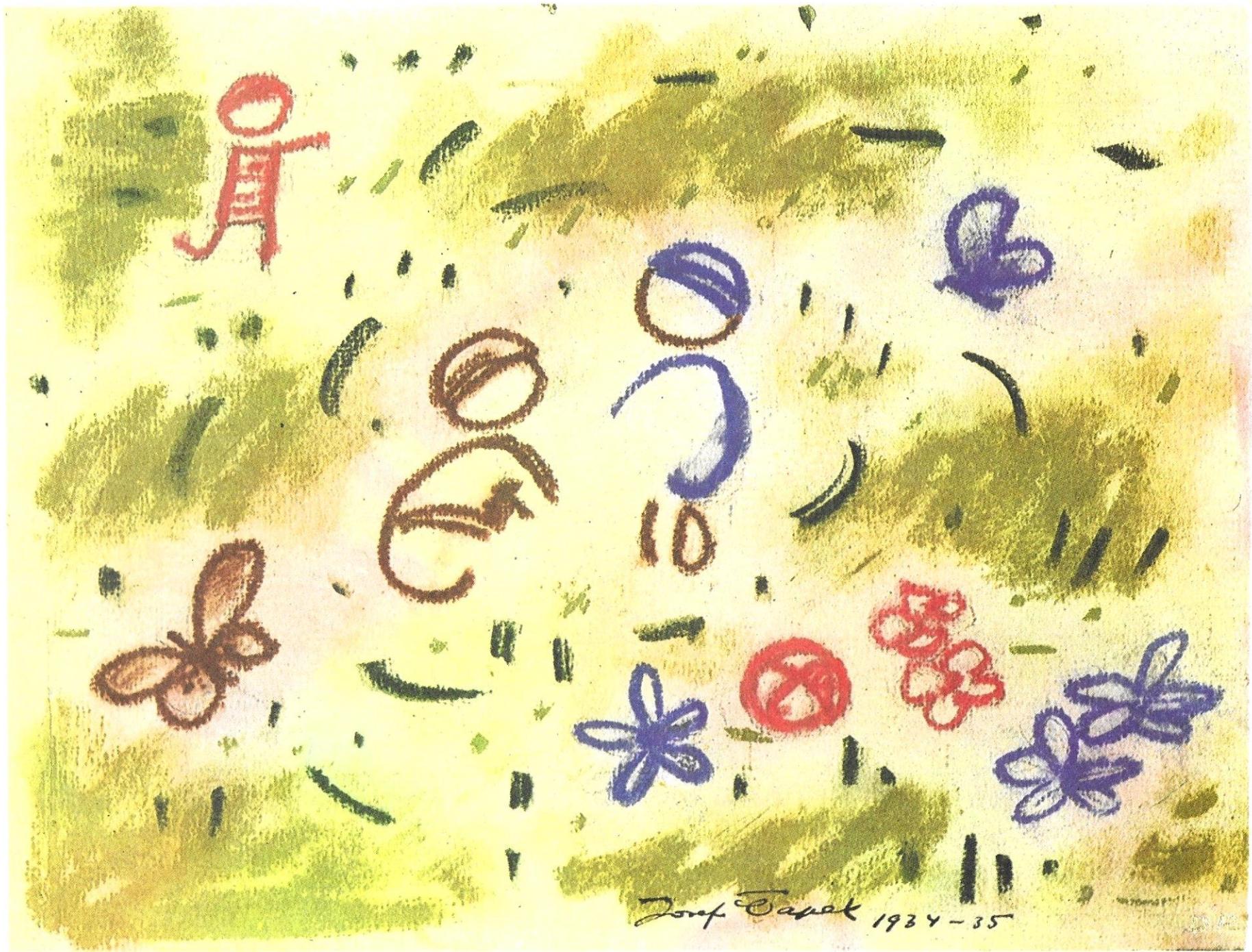

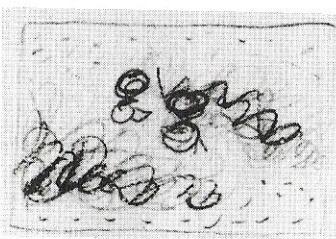
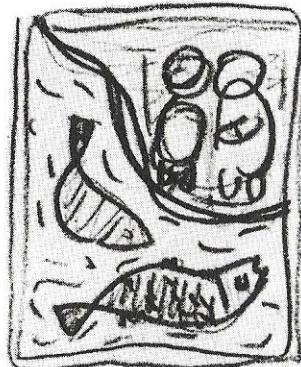
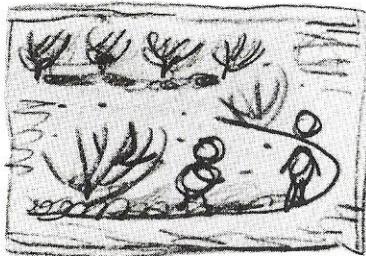
HÁDANKA

Jak rozeznáme otakárka
od modré chrpy v obilí ?

Motýl je kvítí, které lítá,
když nelítají motýli.

Josef Čapek 1934-35

RYBNÍK

V rybníku voda leží naznak
a rybám se v ní dobře daří,
v té vodě kapři hospodaří
a líni jsou v ní velmi líní.

U břehu vrba břehy stíní
a okounějí okouni.

Co by se ale stalo, kdyby
hráz protrhla se a ty ryby
pojednou byly na suchu,
neboť by voda vytekla ...

Ptal jsem se na to moudré štíky
a ona mně nic neřekla.

JAK SE STAVÍ PLOT

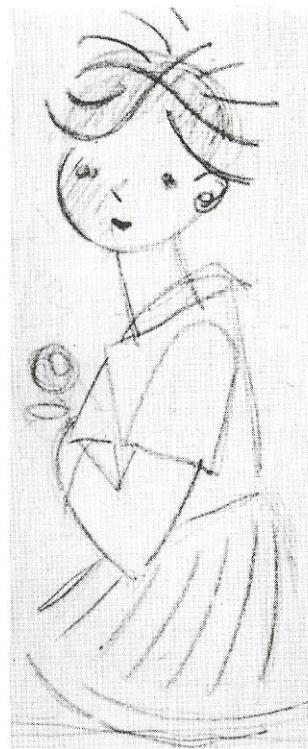
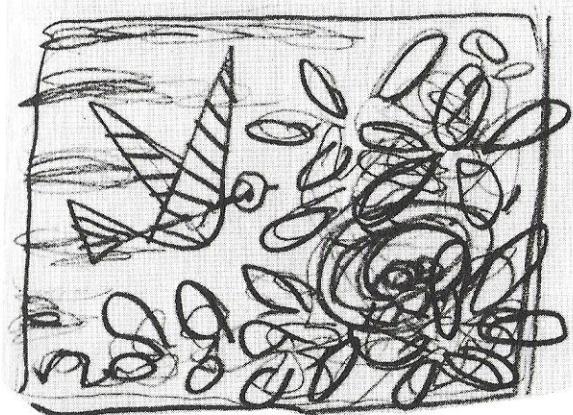
Jedna tyčka, druhá tyčka,
třetí tyčka, potom kůl,
čtvrtá napříč jako příčka,
hned tu máme plotu půl.

Druhou půlku uděláme
jako první plotu půl,
pátou tyčku k šesté dáme,
další příčku, další kůl.

Dřív než vítr plůtek sklátí,
nahrnem ke kůlům zem,
a až bude pevně státi,
honem ten plot přelezem.

Josef Čapek
1934-5

POD JABLONÍ

Nejprve vykopali jamku,
pak nahrnuli kopeček
a na zahrádce pod jabloní
udělali hrobeček.

V něm leží ptáček a je němý
a umlkly, a přece měl
hlas jako stříbro, tolík zpíval,
až znavil se a oněměl.

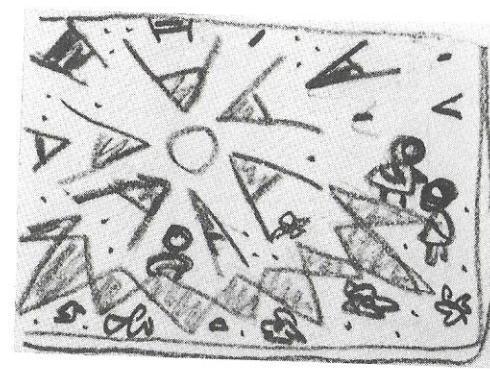
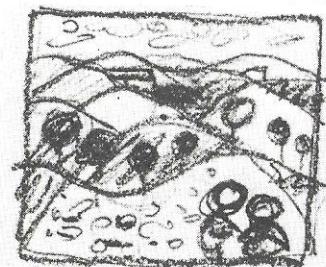
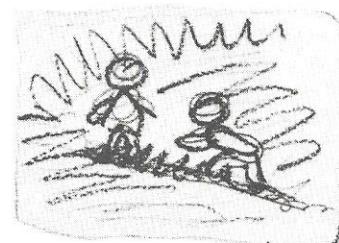
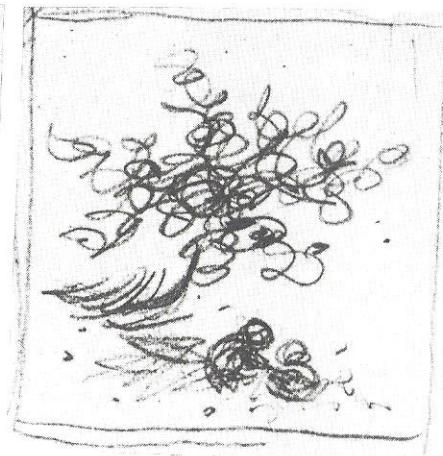
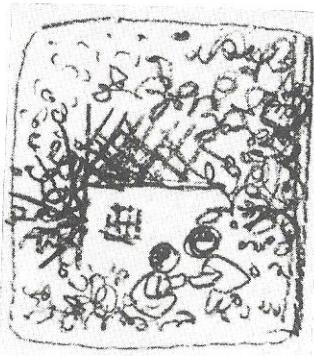
Ted' spí na sadě pod jabloní
a tisíc kosů kolem zpívá
a on v té jamce naslouchá jim
a tichý je a odpočívá.

KYTICE

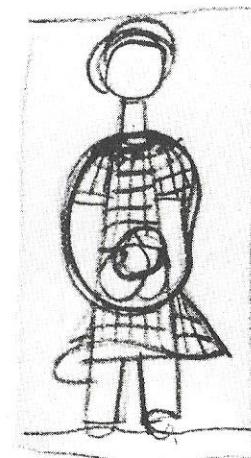
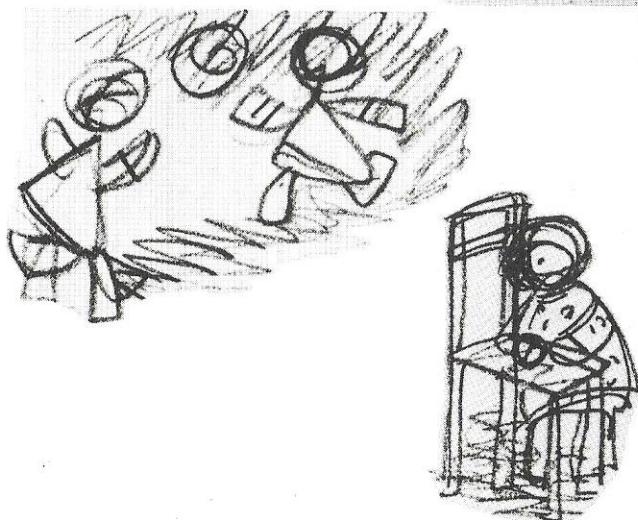
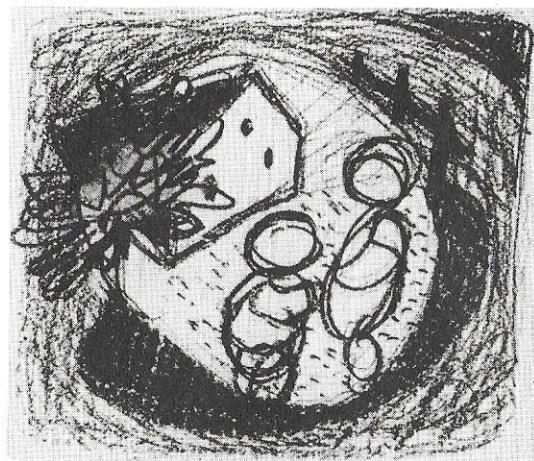
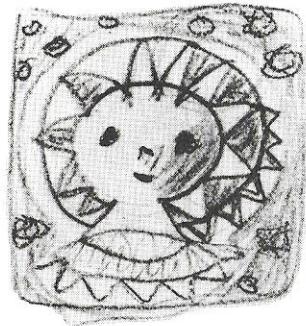
Ti chlapci chtějí natrhat
kytičku v dobré víře,
že to ty květy neboli,
kytici pro malíře,

za to, že obraz nakreslil,
a ne snad ledajaký:
je na něm trnka na mezi,
chlapci a vlčí máky.

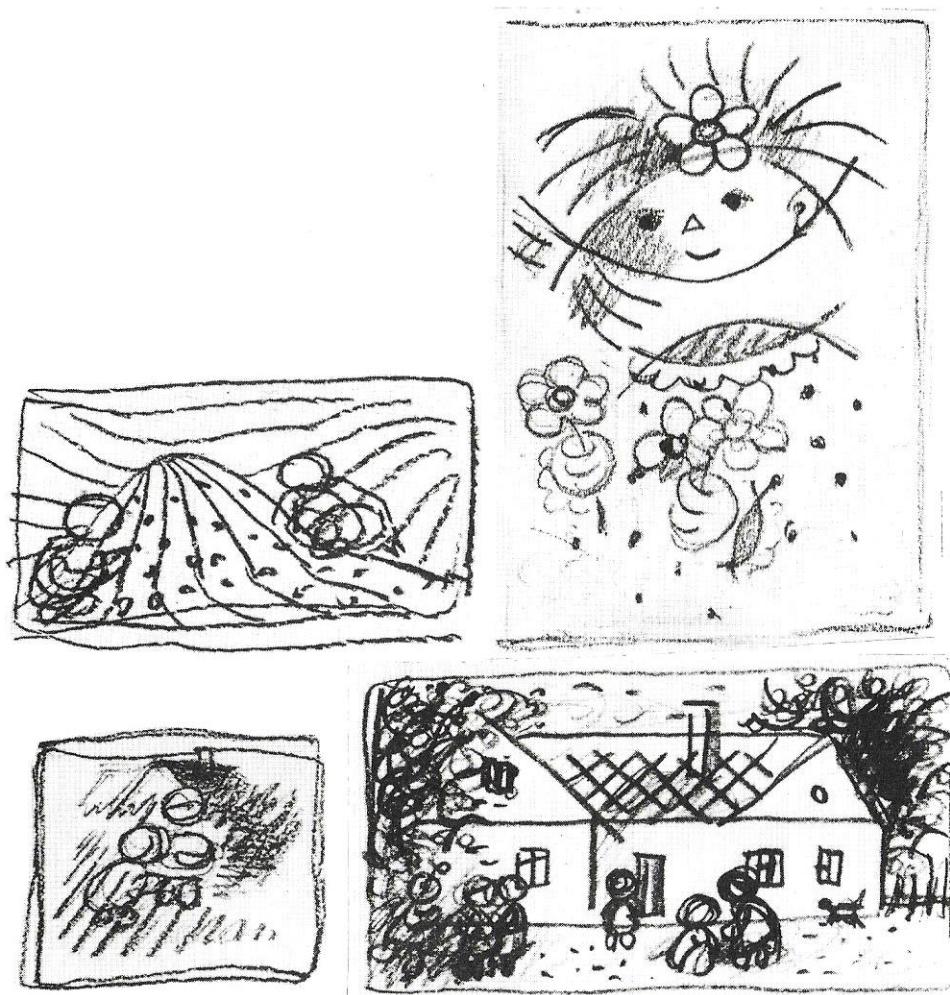
Josef Čapek
1934-35

KULATÝ SVĚT

Co kulaté je, to se koulí,
brambory, mráčky, taky míč,
za kopec skutálí se slunce
a už tu není, už je pryč,
a celý den se odkutálel,
stmívá se rychle, chodí tma,
a děti vracejí se domů,
tam na ně čeká maminka,
má pro každého hrnek mléka,
noc si už šlape na paty,
a jak to čerstvé mléko chutná
z hrníčku, jenž je kulatý.

ZÁMEK

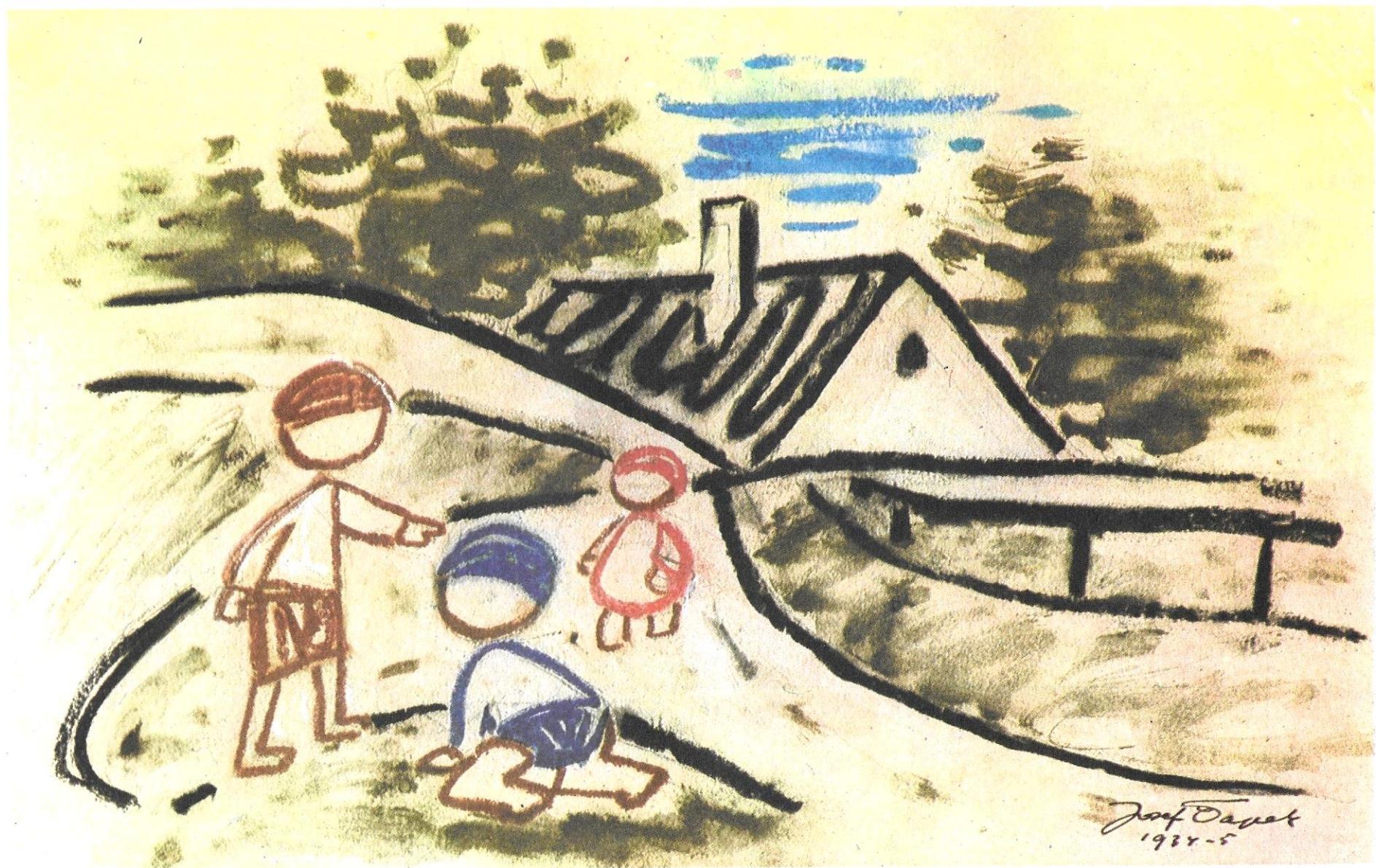
Je chvíle, v které kocouři
se vyhřívají na zápraží
a z komína se nekouří.

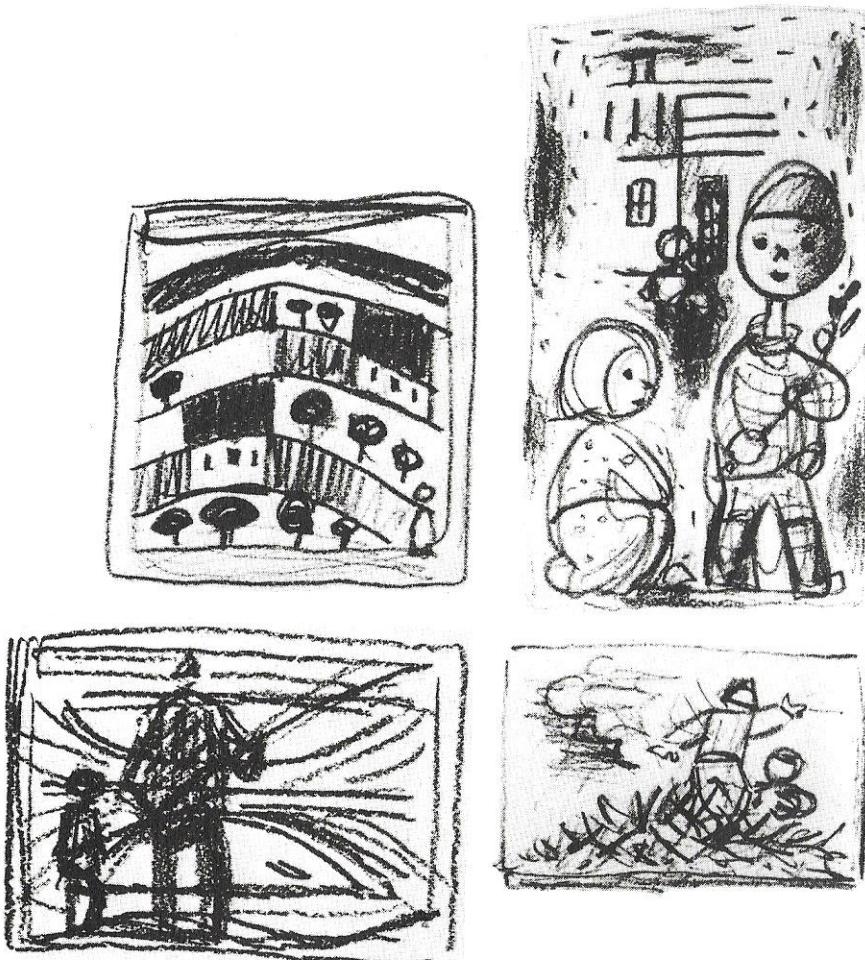
Taková pěkná chvíle je to,
dva kluci staví z písku zámek
a kolem nich je plné léto.

Zatímco staví oba dva,
od potoka už k zámku kráčí
Růženka celá růžová.

Ze zámku bude krásný výhled
a Růženka v něm bude bydlet.

Až probudí se kocouři
a z komína se zakouří.

KAM ODEŠLY LANĚ

Klubíčka stromů, prázdné stráně
a včera se tu pásly laně.

Dnes si v tom opuštěném kraji
na schovávanou děti hrají.

Odešly laně, ale kam,
daleko, blízko, nebo tam,
kde na palouku v zeleni
čekají bílí jeleni ?

Odpověď na tu otázku
je jednoduchá: dál se pasou
na druhé straně obrázku.

SLADKÝ SEN

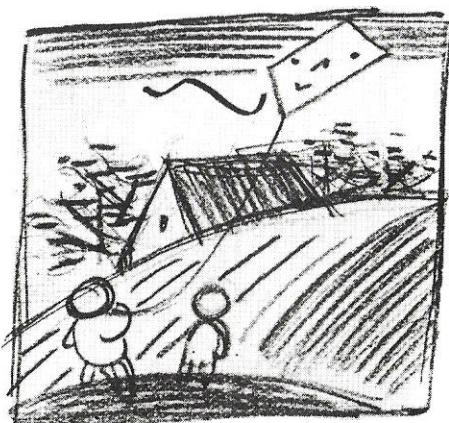
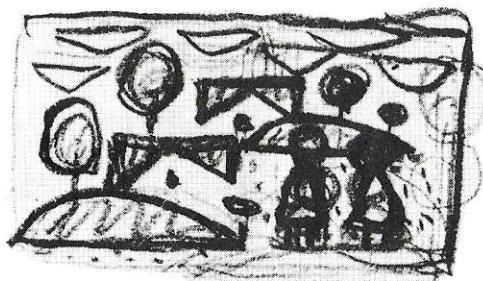
Pole jsou zoraná a hnědá
a brázdy rovné jako klády
z nugátu nebo z čokolády.

Dětem to ovšem spáti nedá
a často se jim v noci zdává,
že z marcipánu je i tráva

a stromy ze sladkého dříví.
Ráno se probudí a diví,
že skutečnost je zcela jiná.

I když by děti byly rády,
svět vůbec není z čokolády
a ani pole, tráva, hlína.

Kdyby svět sladký byl a jedlý,
tak by ho lidé dávno snědli.

HAVRANI

Ať vraní, nebo nevraní,
na nebi letí havrani.

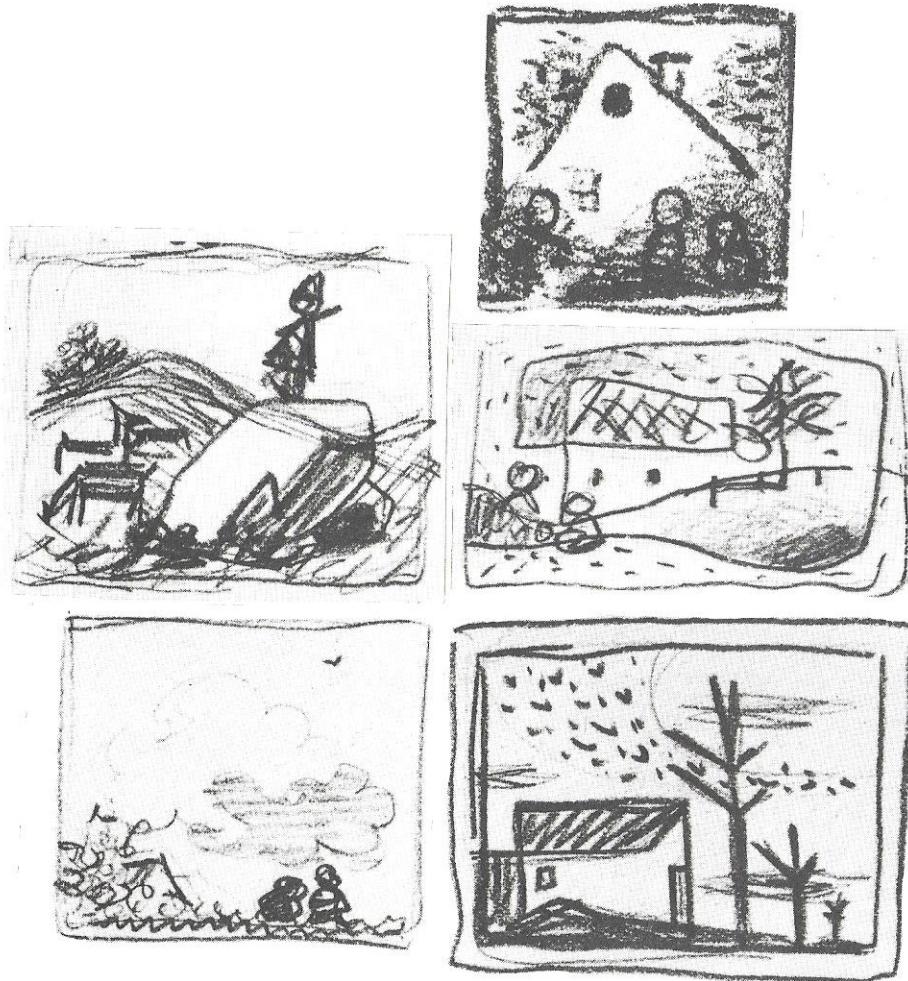
A zatímco si děti hrají,
havrani krásně krákorají.

Krajem se jejich krákot nese
a hnízda mají v černém lese.

V tom lese roste jabloň zlatá
a krákorají havráňata.

Tomáš Šípek
1926-5

POLEKANÝ ZAJÍC

Na podzim po celé dny prší
a moknou pole, mokne dům,
v pelíšku skrytém za hroudami
je zima malým zajíčkům.

A když jdou ráno děti oraniskem,
zajíčka v brázdě vyplaší
a zajíc vezme nohy na ramena,
a peláší a peláší.

PRVNÍ SNÍH

Domeček, louka, strom a děti,
a vločka sněhu letí, letí,
a nedoletí, malá je,
než spadne na zem, roztaje.

Josef
Sudek
1931-1935

© JAN SKÁCEL, 1985   ILLUSTRATIONS © JOSEF ČAPEK-dědicové, 1985

JOSEF ČAPEK   JAN SKÁCEL
KAM ODEŠLY LANĚ
Obrázky Josefa Čapka
Graficky upravila Olga Pavalová
Vydal jako svou 6683. publikaci Albatros,
nakladatelství pro děti a mládež, v Praze roku 1985
Odpovědná redaktorka Marie Vodičková
Výtvarný redaktor Luděk Vimr
Technická redaktorka Hana Převrátilová
Ze sazby písma Akzidenz-Grotesk
vytiskla Severografia, n. p., závod Liberec
4,75 AA (text 0,29, ilustrace 4,46), 4,80 VA
Náklad 20 000 výtisků. 1. vydání
13-722-85   14/41
Vázany výtisk 23,- Kčs
Pro děti od 5 let